

Hoe dan ook, het Hôtel d'Allemagne bleef in 1914 open tot augustus dat jaar. Dus nog maanden na de verkoop. Uit "La Saison d'Ostende" met zijn "liste officielle des étrangers" (beginnend op 11-12 april en eindigend op 12-13 augustus) weten we dat A. Stracké zijn eerste gasten kreeg begin mei dat jaar. De laatsten verschijnen op de lijst gepubliceerd op 5 augustus 1914.

Bovendien drukt dat seizoenblad, in elk nummer, - en dat tot 5 augustus - de ons bekende hoteladvertentie af (nu aangevuld met 3 punten) : Hôtel d'Allemagne - maison de 1^r ordre - ouv. toute l'année - arrang. pour un séjour prolongé - pension depuis 12 ₣ - Propr. A. Stracké - lumière électrique - tel 44. Alsof er niets gebeurd was.

Heeft Stracké door die advertentie de schijn willen ophouden ? Of was die advertentie al betaald voor hij weet had van de verkoop ?

Overigens was het een verkort seizoen en het magerste uit zijn carrière : slechts 306 gasten.

De oorlog zou aan de teleurgang van het Hôtel d'Allemagne en zijn exploitant een dramatisch karakter geven.

(wordt voortgezet)

G. BILLIET

#

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE - XXXI :

DE PORTRETBUSTE LEOPOLD II UIT HET VOOROORLOGSE KURSAAL

In een rijkelijk gedecoreerd salon, genaamd Salon Lepold II, van het vooroorlogse kursaal, prijkte op een marmeren sokkel een bronzen buste van Leopold II. Op de muur achter de buste waren de initialen van de vorst verwerkt. De hele toestand is mooi te zien op enkele oude prentkaarten.

Bij de afbraak van het Kursaal tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de buste afgevoerd en kwam naderhand in het Heemkundig Museum terecht, waar ze nog steeds geëtaleerd staat.

De bronzen buste (79 x 60 x 41 cm) is één van de vele replieken van de officiële portretbuste gemaakt door Thomas VINÇOTTE. Ze draagt diens signatuur op de linkerschouder.

Thomas VINÇOTTE (Borgerhout, 1850 - Brussel, 1925) was leerling aan de Academie te Brussel, aan l'Ecole des Beaux-Arts en leerling van J.J. JACQUET te Brussel. Hij was leraar aan het Hoger Instituut te Antwerpen. VINÇOTTE was bij zijn leven een van de beroemdste beeldhouwers van ons land.

Het Museum van onze stad bezit nog een "Caritas-allegorie" van hem (brons). Een vrouw die zich over 2 kinderen ontfermt.

- Bibl. : -La Saison d'Ostende et du Littoral, 54, 16, 14 september 1930, p. 1-2.
-L'art en Belgique, olv. Paul FIERENS, Brussel, 1956, p. 419.
-A. GOFFIN & Paul LAMBOTTE, Thomas Vinçotte et son oeuvre, Brussel, 1912.
-M. DE VIGNE, Thomas Vinçotte, Brussel, 1920.

+-----+

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE - XXXII :

HULDEPLAKETTEN AAN MINISTER ANSEELE, AAN BURGEMEESTER MOREAUX EN AAN MINISTER BAELS IN HET BESTUURSGEBOUW VAN DE HAVEN

In het bestuursgebouw van de haven, nabij de Vismijn, zijn in de muur van de traphall drie ronde huldeplaketten aangebracht.

Alle drie zijn ze gesigneerd en gedateerd : TH. SOUDEYNS '34 en we zien er ook de vermelding op : BRONSGIETERIJ VINDEVOGEL ZWIJNAERDE.

De plaketten zelf tonen de profielen van respectievelijk Staatsminister ANSEELE, Burgemeester MOREAUX en Oud-Minister BAELS, drie personen die zich voor de modernisering van de Oostendse haven hadden ingespannen op het politieke vlak.

Het randschrift luidt telkens : "De zeevisserij aan..." gevolgd door de naam van betrokkene.

Van het plaket gewijd aan Minister BAELS berust een tweede exemplaar in het Heemkundig Museum "De Plate".

De beeldhouwer Theo SOUDEYNS was een Gentenaar, vooral gespecialiseerd in het maken van portretten. Heel veel is over hem niet terug te vinden in de bestaande literatuur.

Norbert HOSTYN

ADOLPH KOLPING : ZIJN VERBLIJVEN TE OOSTENDE (4)

UIT BELGIË

Rheinische Volksblätter für
Haus, Familie und Handwerk.
Zaterdag 3 september 1864

Adolph KOLPING was weer eens de gast van de kapitein in de zomer van 1864. In het oude, lieflijke huis was niets wezenlijks gewijzigd. De oude moeder was reeds enkele jaren geleden overleden. Nog dikwijls zat de kapitein pijprokend en biddend vóór het raam op hem die nu 84 geworden was, scheen de tijd geen vat te hebben. Hij was nog helder van geest en kon nog hartelijk lachen. Alleen de benen waren niet zo gewillig als vroeger. Een oude vrouw beredderde op een voortreffelijke wijze het huishouden. KOLPING was de enige gast in huis. Wat hij aan de Noordzeekust kwam zoeken, was dit jaar opnieuw ruimschoots voorhanden : rust, frisse lucht en zelfs het water, het oerelement van elke verkwikking.

Sinds zijn eerste kennismaking met Oostende was er heel wat veranderd. Het zeestadje zat weliswaar nog binnen zijn vestingsmuren gevangen, maar in de middenstad was de ontvangst van de vakantiegangers heel wat beter voorbereid dan vroeger. De zorg van ieder leek kamers verhuren en zaken doen, en de herbergen en kroegen waren zo talrijk dat ze elkaar bijna de hand reikten. Hij herinnerde zich dat het leven in Oostende enkele jaren geleden veel goedkoper was, tenminste als men enigszins vertrouwd was met de gang van zaken in de stad. Toen uitten zelfs vele badgasten misschien al te luidruchtig hun verbazing over dat goedkope leven. In de loop van de jaren heeft men echter diezelfde badgasten van deze verbazing genezen. Het scheen er in de eerste plaats